

Europese Gemeenschappen van 21 juli 1994 (Derde uitvoeringswet/EEG — VAG)], krachtens welke een opzeggings- of herroepingsrecht uiterlijk een jaar na de eerste premiebetaling vervalt, zelfs wanneer de verzekeringnemer niet over het opzeggings- of herroepingsrecht is geïnformeerd?

(¹) Tweede richtlijn (90/619/EEG) van de Raad van 8 november 1990 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe levensverzekeringsbedrijf, tot vaststelling van de bepalingen ter bevordering van de daadwerkelijke uitoefening van het vrij verrichten van diensten en houdende wijziging van richtlijn 79/267/EEG (PB L 330, blz. 50).

(²) Richtlijn 92/96/EEG van de Raad van 10 november 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe levensverzekeringsbedrijf en tot wijziging van de richtlijnen 79/267/EEG en 90/619/EEG (Derde richtlijn levensverzekering) (PB L 360, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 18 mei 2012 door Abdulbasit Abdulrahim tegen de beschikking van het Gerecht (Tweede kamer) van 28 februari 2012 in zaak T-127/09, Abdulbasit Abdulrahim/Raad en Commissie

(Zaak C-239/12 P)

(2012/C 200/14)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirant: Abdulbasit Abdulrahim (vertegenwoordigers: H.A.S. Miller, solicitor, E. Grieves, barrister)

Andere partijen in de procedure: Raad van de Europese Unie en Europese Commissie

Conclusies

Gesteld dat de twee middelen worden aanvaard, verzoekt rekwirant het Hof:

- de beschikking van het Gerecht van 28 februari 2012 te vernietigen;
- te verklaren dat het beroep tot nietigverklaring niet zonder voorwerp is;
- de zaak terug te wijzen naar het Gerecht opdat het zich zou uitspreken over het beroep tot nietigverklaring;
- de Commissie te verwijzen in de kosten van deze hogere voorziening en de procedure voor het Gerecht, met inbegrip van die welke verband houden met de opmerkingen die op verzoek van het Gerecht zijn ingediend.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirant baseert zijn hogere voorziening op volgende twee middelen:

- het Gerecht heeft een vergissing begaan doordat het:
 - de advocaat-generaal niet heeft gehoord, en/of;
 - rekwirant niet heeft verzocht om opmerkingen in te dienen over de vraag of het beroep tot nietigverklaring zonder voorwerp was en/of;
 - de vraag of het beroep tot nietigverklaring zonder voorwerp was niet mondeling heeft behandeld.
- het Gerecht heeft ten onrechte geoordeeld dat rekwirant geen materieel voordeel kon halen uit het beroep tot nietigverklaring.

Beroep ingesteld op 16 mei 2012 — Europese Commissie/ Republiek Polen

(Zaak C-245/12)

(2012/C 200/15)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Hetsch, B. Simon en K. Herrmann)

Verwerende partij: Republiek Polen

Conclusies

- vaststellen dat de Republiek Polen, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2008/56/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het beleid ten aanzien van het mariene milieu (kaderrichtlijn mariene strategie) (¹), of althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens artikel 26, lid 1, van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Republiek Polen overeenkomstig artikel 260, lid 3, VWEU wegens niet-nakoming van de verplichting tot mededeling van de maatregelen ter uitvoering van richtlijn 2008/56/EG een dwangsom van 93 492 EUR per dag opleggen, vanaf de dag waarop het arrest in deze zaak zal zijn gewezen;
- de Republiek Polen verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van richtlijn 2008/56/EG is op 15 juli 2010 verstreken.

(¹) PB L 164, blz. 19.